

AdventInfo

A Hetednapos Adventista Egyház Magyar Uniójának információs lapja

2007. február 3.

Krisztussal járni, szolgálva várni!

Egy gazdag életút ünnepén

A 70 éves professzor dr. Szigeti Jenő köszöntése, és jubileumi emlékkönyvének bemutatása

Január 5-én délután kedves, bensőséges, családi ünnepélyen vehettünk részt a terézvárosi gyülekezetben. Munkatársak, pályatársak, tudós kollégák, családtagok köszöntötték a 70 éves professzor dr. Szigeti Jenőt.

Dr. Hangyás László, az Adventista Teológiai Főiskola rektorának köszöntő szavai után dr. Fazekas Csaba, a Miskolci Egyetem Bölcsészettudományi Karának dékánja mutatta be az ünnepelt tiszteletére összeállított jubileumi emlékkönyvet, amely a pályatársak írásait tartalmazza.

Dr. Tokics Imre, az Adventista Teológiai Főiskola tanára riportbeszélgetést folytatott Szigeti testvérrel, aki örömmel fogadta a kedves szavakat. Meghatódva mondta el kiállított könyveinek történetét. Ezek a könyvek, sorozatos előadásai, kiterjedt levelezése mind-mind nekünk, hallgatónak, olvasónak jelentenek sok segítséget az Írás tanulmányozásában, Megváltónk megismerésében, az élet gondjainak megértésében, megoldásában.

A felsőoktatási intézmények jelenlévő vezetői barátsággal és tisztelettel vették körül Szigeti testvért, elismerve és értékelve kitartó fáradozásait az általa művelt teológiai, néprajzi, irodalmi, történelmi tudományok területén.

Az egyes hozzászólásokat Nyári István előadásában Szigeti testvér versei kötötték össze, színt adva ennek a kedves találkozóznak.

Urunk áldja meg Szigeti testvér további szolgálatát!

Fekete István

Az alábbiakban dr. Szigeti Jenővel készített riportunkat közöljük.

□ Mi az az örökség, amelyet lelkész édesapádtól magaddal hoztál?

□ Egy kicsit szeretnék módosítani a kérdésem, és arról az örökségről szeretnék beszélni, amit egy lelkészcsaládból hoztam. Amikor én gyermek voltam, keveset láttam édesapámat, mert ő Isten huszonegy órás munkása volt. Édesanyám volt a családot teremtő személyiség, aki a szeretet fegyelmére és kegyelmére tanított. Ők úgy neveltek minket, hogy semmi mást nem kívántak tőlünk, csak azt, hogy szeretetben igazán emberek legyünk. Nem kellett mintagyerekeknek, angyaloknak lennünk, csak embereknek. A hit és a gyülekezet nem volt kötelező, de szüleim úgy éltek, hogy mi első pillanattól fogva

tudtuk, hogy ez a legjobb dolog. Büntetés volt, ha valamiért nem mehettünk el a gyülekezetbe, hiszen szüleink nem a gyülekezetből, hanem a gyülekezetnek éltek. Istennel való kapcsolatunk alapja az volt, hogy szüleink bennünket Isten ajándékának tartottak, akikkel az út végén majd el kell számolniuk. Ezért én bocsánatot kérni nem parancsszóra tanultam, hanem úgy, hogyha édesanyám rájött, hogy valamit igazságtalanul tett velem, ő kért előbb bocsánatot tőlem. Szüleim nem a saját tekintélyüket védték, hanem Isten feltétlen kegyelmes tekintélye alatt tanítottak élni.

□ Melyik a legkedvesebb kiadványod?

□ Nem tudom megmondani. Mindig az, amin dolgozom, mert azzal kelek és fekszem. Álmodni is szoktam arról, amin

dolgozom. Nagyon sokat írok, nem mindig azt, amit szeretnék. 46 könyvem, önálló kiadványom, több mint háromszáz tudományos tanulmányom jelent meg. Ennek jó részét Varga László testvéreknek, az ő kiadójuknak köszönhetem. Minden könyvről, amit elvállalok, hosszasan meggyőző, és én legtöbbször elfogadom érveit, mert belátom, hogy fontos az a téma, amit ő ajánl. De természetesen a munkámba, a könyv tartalmába nem szől bele sem ő, sem senki. Régóta írok verseket, de ezeket nem volt tervem soha közzétenni. Varga testvér látta meg „véletlenül” a verskézirataimat. Így jelent meg az első verseskötetem, aminek sikere engem is meglepett. Úgy érzem, hogy csak meggyőződésből tudok írni. Szeretem a rövid formákat, amiket villamoson, buszon, vonaton is el lehet olvasni.

Az ünnepség szervezői, dr. Hangyás László, az ATF rektora (balról) és dr. Fazekas Csaba, a Miskolci Egyetem Bölcsészettudományi Karának dékánja (jobbról) az ünnepelt, dr. Szigeti Jenő társaságában.

A Miskolci Egyetem Szenátusa 2006. december 21-i ülésén *professzor dr. Szigeti Jenő*nek iskolateremtő munkássága, az oktatásban, az oktatásszervezésben, az egyetem fejlesztésében szerzett elvülhetetlen érdemei elismeréséül

a **PROFESSOR EMERITUS**

címet adományozta.

□ Tudományos munkásságod terén mit szeretnél még megvalósítani?

□ Egész életem során egyetlen dolog érdekelt igazán a tudomány terén: egy adott korban hogyan hittek az emberek, és ez hogyan mutatkozott meg életükben? Erről többszáz ezer adatot, cédulát készítettem. Szeretném ezt a kutatásomat összegezni, az elért eredményeket használható formában tovább örökíteni. Ez azt jelenti, hogy a magyar népi vallásosság eddig megíratlan történetét kell formába önteni a felvilágosodástól legalább 1945-ig. Ez a munka teszi világossá azt, hogy az adventista egyház és a többi szabadegyházi közösség nem véletlenül jelent meg Magyarországon, hanem ezek a kisebb egyházak a magyar egyháztörténelem fejlődésének, alakulásának szerkesztői. Megjelenésükben társadalmi,

kegyességtörténeti, teológiai törvényszerűségek rejlenek, amelyeknek ismerete nélkül az egyház története csonka. Úgy gondolom, hogy a több mint ötven év óta gyűjtött adataim közzététele hitbéli, becsületbeli kötelességem. Isten és az egyházam jogosan elvárja tőlem, másra át nem ruházhatom. Ennek kell alárendelnie a többi, vállalt szolgálatomat.

A másik tudományos feladat is ehhez kapcsolódik. A Biblia történeti, irodalomtörténeti szempontú megértése hitem szerint feltétlenül szükséges ahhoz, hogy Isten Igéje ne frázisokban szóljon, hanem élő embereket életszerűen szólítson meg. Ma is naponta Bibliát olvasó-kutató ember vagyok, ennek tudományos, irodalomtörténeti, kultúrtörténeti tanulságait is szeretném még több tanulmányban, könyvben megfogalmazni.

□ Ha újból kezdhethéd, van-e valami, amit másként csinálnál?

□ Soha nem gondolkodtam ezen. Nem hiszek a véletlenben. Nem magunk tervezzük az életünket. Istennek van egy terve mivelünk, amit engedelmesen el kell fogadni. Ő alkalmakat teremt, amivel élnünk kell. Ajtókat nyit ki és zár be, nekünk csak szorgalmasan menni kell az úton. Esetleg abban lehetne más az életem, elmúlt éveimre így visszatekintve, hogy talán okosabban, az alkalmakat jobban kihasználva, kevesebb bukással lépnek „felsőbb osztályba”. De akkor meg hiányoznának kudarcaim tanulságai, és tapasztalatokban szegényebb lennék.

AI

„Szeressük egymást gyerekek!”

2006. december 13-án az unió elnöksége ünnepelni hívta a nyugdíjas lelkészeket és alkalmazottakat. Mit ünnepeltünk? Azt, hogy még közöttünk vannak („legfiatalabb” résztvevőnk 97 éves volt), és tapasztalataikkal, imáikkal gazdagítják a közösség munkáját. A hála és a megbecsülés kifejezéséhez néha kevés az írott szó is.

Nagyszerű élmény volt látni testvéreink örömet, amint megismerhették a ház dolgozóit, és elmondhatták az Úrral szerzett tapasztalataikat. Sokan közülük most

jártak először az unió székelyházában.

Liebhardt testvér közkívánatra elénekelt a régi slágert: „Szeressük egymást gyerekek!”, de a szölből hamar igazi kórus lett. A régi szép emlékek megelevenedtek.

Szilvási András unióelnök a világegyház missziós kihívásairól beszélt, Fenyvesi Péter pedig az Igéből bátorította az egybegyűlteket.

Id. Liebhardt László a harmóniumnál.

A ház dolgozóival együtt elköltött közös ünnepi ebédrel zárult az alkalom.

(öfe)

Ajándék Nap Sopronban

Meglepően sok kisgyermekes család (kb. 250 fő) jött el a soproni gyülekezetalapítás tagjai által támogatott Ajándék Napra, melyet december 17-én tartottak a Gyermek és Ifjúsági Központban.

A sok-sok támogató által (Hotel Napsugár, Transzeurópai Divízió, Dunamelléki Egyháztérület, GYIK, helyi vállalkozók és magánemberek) megvalósuló rendezvény több részből állt. Elsőként profi bábosok (Marcipán cica) várták a gyermekeket. Műsoruk a természetéről, barátságáról és családi szeretetről, összetartozásról szólt. A továbbiakban a hetekkel előtte meghirdetett „Jézus a Bibliában” című rajzpályázat elbírálására is sor került.

A bábegyüttes tanulságos programja a gyerekek kikapcsolódását és nevelését szolgálta.

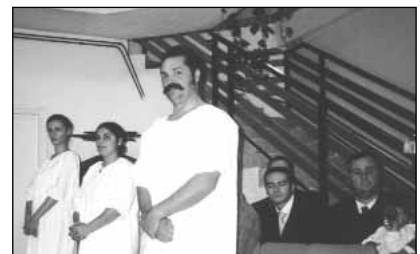
Az Ajándék Napon felajánlásokból mintegy 130 ezer forintnyi ajándék került kiosztásra. A fődj, a hajdúszoboszlói Hotel Napsugár által felajánlott családi hétvége volt.

Örülünk, hogy sikerült elérnünk a nyugati mentalitású soproni embereket. Istennek legyen hála érte!

Aranyos Zsolt

Növekedés Krisztusban

2006 júniusában és decemberében újabb két kedves lélekkel növekedett a Pécsi Gyülekezet Barcsi Csoportja Márk és Éva személyében, akik december 3-án, Csurgón, egymásnak is örök hűséget fogadtak az Úr és a polgári hatóságok előtt.

Az október 30-án, Faragó József lelkipásztor előadásával indított evangelizációs előadás-sorozaton, melyet később Soós Józsefné, majd Soós Csaba teológus hallgató folytatott, 15–20 érdeklődő vesz részt.

Soós Csaba

Karácsony Gyömrőn

Gyermekszivajjal telt meg a helyi adventista imaház nagyterme 2006. december 17-én délután. A legtöbb vendég óvodás és kisiskolás korú volt, néhány szülő kíséretében. A város szociálisan rászoruló családjai voltak hivatalosak a programra, akiket a Családsegítő Szolgálat által ismertünk meg. Az ADRA Adventista Szeretetszolgálat és a Teleki László Gimnázium és Informatikai Szakközépiskola közös szervezésében műsorral és ajándékkal szolgáltunk vendégeinknek. A gimnázium képviselőjében egy tanárnő és néhány 11.-es diák volt jelen. Az ADRA-t és az egyházat Simon István lelkész képviselte.

Simon István bevezetőjében néhány szót szolt a rendezvényről és bemutatta az ADRA szervezetet. A gyülekezet ifjúsága 1Kor 13-at dolgozta fel énekkel, verssel, majd egy Jézus Krisztusról szóló pantomimjáték következett. Az alagsorban a Palánta Gyermek- és Ifjúsági Misszió előadott egy bábműsort, ami különösen lekötötte a kicsiket, mert interaktív volt, kérdésekkel bevonták a közönséget is az előadásba.

A műsor után került sor az ajándékosztásra. Minden gyermek egy-egy ajándékokkal teli dobozt kapott. A dobozok négyötödét a gimnázium tanulói és tanárai készítették, a többi az ADRA, amely a programot követően élelmiszercsomagot is osztott a jelenlévő családoknak. A Palánta Misszió kifestőt, CD-t, újságot adott a gyerekeknek. A program kötetlen beszélgetéssel zárult, sütemény és tea mellett.

A rendezvényt nem egyszeri eseménynek szántuk. Szeretnénk minden évben megrendezni, hogy hagyományá váljon Gyömrőn a hátrányos helyzetű családok megajándékozása.

Gyarmati Gyöngyi

Evangelizációs sorozat Hódmezővásárhelyen

A munka 2005. novemberében kezdődött. Különböző programokat szerveztünk annak érdekében, hogy minél szélesebb körben szólítsunk meg embereket: hetenként német és angol nyelvtanfolyamokat, kéthetenként vegetáriánus klubot, illetve filmklubot. Kírándulásokat szerveztünk. Ezek között volt idősek otthonában végzett szolgálat, kerékpártúra, múzeumlátogatás, bográcsozás, és minden alkalommal sok-sok játék. Nyárra a vendégek közül többen már a Biblia iránt is mélyebben érdeklődtek. Így jött létre két kiscsoportos bibliakör.

Tavaly ősz-szel egy hosszabb előadás-sorozatot indítottunk. A programot Kristóf Lajos 3 előadása vezette be, melyekben a teremtés tényének bizonyítékaival megalapozta a bibliai témák valóságosságát vendégeink számára. Ezt követte id. Faragó József 18 előadása. Eleinte 20–25

vendég vett részt a programon, ez a létszám idővel 30–35 főre növekedett.

Vendégeinket az új esztendőben sem hagyjuk „éhezni”. Kovácsné Bokor Sarolta január 5-től minden péntek este 1–1 bibliai igazságra világít rá, 25 héten keresztül. Ezen kívül természetesen továbbra is működnek a már megkezdett programjaink.

Ezzel a beszámolóval minden olvasót biztítani szeretnék: nem kell sok gyülekezeti tag (a miénk 30 fő), nem kell sok pénz termék bérletére; ha Istenünk által nekünk ajándékozott talentumainkkal igyek-

szünk úgy sáfárkodni, hogy közben az Ő vezetését, útmutatását igényeljük, az átgondolt, jól megalapozott előkészítő munka megtermi gyümölcsét a maga idejében az Úr dicsőségére, emberek üdvösségére.

Barna Ibolya

Véget ért, és elkezdődött!

Véget ért Nádudvaron a *Felfedezések bibliai földeken* című, 8 részből álló sorozat Szabó János előadásában, amely az itt indított gyülekezetalapító program első állomása volt. A 10 ezer lelkes településen jelenleg négy adventista, plusz egy fő ifjúság alkotja a kis közösség magját. A növekedés most új lendületet kapott. Az előadásokat többnyire ugyanaz a lelkes, 15–20 főből álló csoport látogatta. Rendszeresen jöttek fiatalok, házaspárok és egyedülálló, valamint idősek is.

Kommentár: Egy évvel később kezdtünk, mint ahogy terveztük, de a sok öröm és jó tapasztalat feledteté a nehézségeket. Ízelítőül néhány momentum: A teremért (ízletes és tágas) nemcsak hogy nem kellett fizetnünk, hanem megkérdezték, hogy ők mivel tartoznak nekünk. A vendégeink közt két olyan házaspár is volt, akik inkább átmentek Hajdúszoboszlóra, az ottani előadásra, ha a mi időpontunkban nem értek rá, csak hogy ki ne hagyjanak egy részt se. Ugyanez visszafelé is működött. Volt, akit csak a történelmi rész érdekelt, de a sorozat ráébresztette a Szentírás különleges voltára, majd kért és kapott is Bibliát. Felejthetetlen volt a pillanat, amikor az egyik könyvnyertesünk a „Na végre!” szavak kíséretében átvette a *Jézus élete* c. művet.

Vendégeink várják a folytatást. Januárban mentálhigiénés témával folytatjuk – reméljük, egyre több helyi segíttővel. Az utolsó alkalom zenei szolgálataiban a helybeli gyermekek is részt vettek.

Szatmári Károly

Az *Adventista félóra*
következő műsorát
február 16-án sugározza
a Kossuth Rádió.

Jó hírek egy rossz hírekkel teli világban

A fenti címen hirdettünk evangelizációs sorozatot Orosházán, a helyi Művelődési Központban. A 2006. október 31. és december 8. között, hetente két alkalommal szervezett előadásokat a gyülekezet lelkésze, Kis István tartotta.

Az előadóterem több alkalommal zsúfolásig megtelt. Építve a korábbi sorozat magvetésére, ezek az előadások már döntésre hívták az embereket, melynek eredményeként néhány érdeklődő kérte, hogy a lelkész látogassa meg otthonában, illetve, hogy imádkozzanak értük, ketten pedig keresztségi szándékukat is jelezték. Vendégeink igényelték a sorozat folytatását is, amelyre 2007 januárjától bibliatanulmányozás keretében kerül sor.

Schiller Alíz

Keresztség Orosházán

2006. december 9-én Fitz Mónika kötött szövetséget az Úrral, az Orosházi Gyülekezetben.

Új testvérünk már eddig is aktívan kivette részét közösségi alkalmaink, ugyanis gyógyszerész lévén az Egészségügyi EXPO-kon, az Életmód Klubban számos alkalommal magas szintű előadásokat tartott. Kis István lelkész arra kérte, hogy továbbra is hasonló intenzitással dolgozzon az Úr ügyén. Felhívta figyelmét arra, hogy a szövetségekötés próbák sorozatát is jelenti, de a Máté evangéliuma 28. fejezetének záró sorában elhangzó ígéret erőt kell, hogy adjon minden körülmények között.

Az áldásos szertartás üzenete és ünnepélyessége vendégeinket és gyülekezetünk tagjait egyaránt mélyen érintette.

Schiller Alíz

Búcsúznak...

Mikó Emma
1921–2006

Egy hosszú életút ért véget Mikó Emma testvérnő életében. Testvérnőnk 1921. augusztus 15-én született. Kora gyermekégtől fogva ismerte és követte a Jó Istent. Nehéz sorsuk volt a háború idején, de mindvégig hűségesen szolgálta az Urat, és bátran bizonyosságot tett mindenhol Megváltójáról.

18 éves korában döntött az Úr mellett, és megkeresztelkedett. Az idők folyamán az ő otthonukban volt az összejövetel. Komoly igekutató, lelkes tagja volt a gyülekezetnek, aki mindig jóra, szépre tanította a testvéreket. A gyülekezetben pénztáros volt, mely szolgálatot hűségesen, odaadón végzett. Idős korában is rendszeres látogatója volt a közösségnek. Három éve egészsége meggyengült, az utóbbi öt hónapban súlyosbodott az állapota, majd kórházi kezelésre szorult. Úgy tűnt, hogy egészsége javulni kezdett, azonban 2006. október 7-én reggel 8 órakor csendes elaludt az Úrban.

Temetésén Kormos Erik lelkész szólt a vigasztalás ígét 5Móz 8:2 alapján. A sírnál 1Thess 4:13–18 versei vigasztalták a gyászolókat. Reménységünk énekeit a nyírturai, nyírpazonyi, kemecsei, nyírbogdányi, nyíregyházi, nagykállói testvérekkel együtt énekeltek.

Testvérnőnkötől a boldog viszontlátás reményében búcsúztunk el.

Décsei József, presbiter

A Tiszavidéki Egyházterület közérdekű bizottsági határozatai

2006/136 Az ETB elhatározta, hogy az Internet és média evangelizátor – azaz a Jó Hír Médiaközpont vezetője – munkaköri kötelessége az, hogy a TET Kommunikációs Munkacsoport tagja legyen.

2006/137 Az ETB elhatározta, hogy elfogadja a TET 2007. évi stratégiai tervét.

2006/140 Az ETB elhatározta, hogy Podina Istvánt – jelenlegi körzete mellett – 2006. december 1-től megbízza a geszti és komádi szórvány lelkipásztori teendőinek az ellátásával.

2006/141 Az ETB elhatározta, hogy Sztán Jánost – jelenlegi körzete mellett – 2006. december 1-től megbízza, hogy Szabó János körzetében (Debrecen, Hajdúszoboszló) segítsen be a lelkigondozói szolgálatban.

2006/142 Az ETB elhatározta, hogy Szabó János végezze továbbra is a GM koordinátori feladatot, de ezentúl nem

kell látogatnia, sem képeznie az egyházterület gyülekezeteit.

2006/150 Az ETB elfogadta a TET 2006-os beszámolóját.

2006/153 Az ETB a következő határozatot hozta. A GM pályázatokat megynként keretösszegekkel támogatja.

A keretösszeg elosztásáról a megyei presbitérium dönt. Szavazati joga a következő személyeknek van: gyülekezetenként 1 presbiter vagy gyülekezetvezető, a megye lelkészei és a TET elnökségének 1 tagja.

2006/156 Az ETB elfogadta Nagy Vilmos Márton TET egyházterületi bizottsági tagságáról való lemondását. (8.sz.m.)

2007/5 Az ETB elhatározta, hogy a megüresedett egyházterületi bizottsági tagság betöltésére Barabás Rozália testvérnőt (a Józsi Gyülekezet tagját) bízta meg.

ifj. Szöllősi Árpád

Kitekintő

TÁMADÁS AZ ADVENTISTÁK TEMPLOMA ELLEN SZTAPÁRON

A Civil Társadalom Fejlesztéséért Központ (CRCD) közölte, hogy a Zombor községhez tartozó Sztapáron támadás érte az Adventista Egyház imaházát.

A CRCD emlékeztet arra, hogy nem az első ilyen támadásról van szó, és hogy általában vallási ünnepek táján történnek az egyházak és vallási közösségek elleni támadások. December második felében Kraljevoban az Evangélista Egyház templomára dobtak Molotov-koktét, majd két napra rá egy egyházi tisztségviselő gépkocsiját rongálták meg. Azon a hétvégén Újvidéken támadták meg különböző val-

lasi közösségek épületeit. Az állami szervek nem megfelelő reagálása és a büntetések elmaradása újabb incidensekre ösztönzik az elkövetőket. A sztapári incidens bizonyítja, hogy a kisebbségek Szerbiában nem élveznek megfelelő büntetőjogi védelmet – áll többek között a nagybecskereki székhelyű civil szervezet közleményében. (VajdaságMa)

Gyetvai Gellért/www.ericinfo.eu